

[Hanne Budtz.]

holdningsmelodiprogram og konkurrere med private sendere skal lave et program 3? Vi har to radioprogrammer, som kan udnyttes mere intenst nogle af dagens timer, og om aftenen har befolkningen to radioprogrammer og for seernes vedkommende yderligere foreløbig ét TV-program. Er det så rimeligt at lave et program 3 med nøjagtig samme stof — man siger ganske vist af lidt højere kvalitet, men dog en melodiradio — som det, der for tiden leveres af den private sender, og som, hvis man gik ind for vort forslag, stadig kunne leveres af private sendere? Så ville der ikke blive noget økonomisk problem og i hvert fald ikke af den grund nogen licensforhøjelse for Danmarks radios lyttere.

Jeg synes, det er rimeligt her at understrege, hvad der offentligt er meddelt forleden dag, at i hvert fald adskillige radiorådsmedlemmer har taget forbehold over for det resultat, som det af radiorådet nedsatte melodiudvalg måtte komme til. Der er selvfølgelig ingen, der siger, at de ikke vil acceptere det til sin tid, men en del af os nærer i hvert fald en vis ængstelse for et sådant program og må altså se nøjere på det, når der fremkommer et forslag; men jeg skulle tage meget fejl, om ikke det med vældigt initiativ nedsatte udvalg skulle barsle med et forslag til et melodiprogram på det nye program 3, og man mærker hensigten og bliver forstent. Det er naturligvis et led i kampen for at beholde Danmarks radios retlige og tilkæmpe sig det faktiske monopol.

Også en væsentlig del af den danske presse, det må erkendes, går imod tanken om en privat koncessioneret radio, og der er en ikke unaturlig ængstelse for, at annonceudgifterne skal gå til radioavertering i stedet for til annoncer i pressen; det er jo forståeligt. Sådant er forholdene i hvert fald i øjeblikket. Men ængstelsen burde vel fra pressens side snarest rettes imod tanker om reklame i Danmarks radio og fjernsyn, de tanker, som den højtærede kulturminister lod komme til orde i pressen tirsdag morgen den 3. april. Desværre kendte radiorådet ikke disse tanker den 2. april, aftenen før. Det kunne have været vældig interessant at konstatere, om den tidligere i radiorådet herskende enstemmige

indstilling imod reklame i Danmarks radio og TV var ændret. Selvfølgelig vil vi få en drøftelse heraf, men det havde været meget interessant at få den aftenen før. Disse tanker hos den højtærede kulturminister, som jo nok kunne tænkes på et eller andet tidspunkt at inspirere ligesindede i radiorådet, kan sandelig give pressen grund til ængstelse. Eller har den højtærede minister fremsat disse tanker om de store indtægter, som Danmarks radio kunne indvinde, for at man skal sluge tanken om de betydelige udgifter, der vil fremkomme ved en ny melodiradio?

Jeg forstår ikke, at man er så bange for at give én eller, hvis det er teknisk muligt, flere private sendere eksistens, og jeg vil gerne spørge: kan nogen påvise, at en sådan sender vil forvolde nogen forstyrrelse eller skade her i landet, som regeringspartierne er så bange for, eller at det er tilfældet i de mange lande, der har private sendere?

Jeg håber, det kan lykkes os at overbevise regeringen om, at vort forslag til ændring i radiospredningsloven er en værdigere løsning på problemet end den højtærede minister for offentlige arbejders forslag til en ændring i telekommunikationsloven.

K. B. Andersen: Da den nugældende radiospredningslov behandlede her i salen i foråret 1959, fremsatte, som vi har hørt, de to partier, der også i dag er forslagsstillere, ændringsforslag af noget lignende karakter som det forslag, vi nu drøfter, om at give mulighed for gennemførelse af privat radiospredning. Mit parti gik dengang imod, og vi har ikke ændret vor principielle stilling i de få år siden da.

Det forslag, der nu er fremsat, er imidlertid ikke helt identisk med forslaget fra 1959. Der tales denne gang åbent om, at bevillingen til den eller de private grupper skal gives på kommerciel basis. Det sagde man ikke i 1959. Måske nærede man dengang håb om, at private sendere kunne betales med andre midler end reklamemidler; i dag er man åbenbart ikke i tvivl om, at reklamerne er det eneste mulige grundlag for en privat radiofoni. Det er en meget nyttig klaring.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen udtalte under behandlingen af det fore-